

Sr. Balbino Gonzalez Barrallo

Director del Centre Penitenciari Obert de Lleida

Carrer Victoria Kent, s/n

25199 Lleida

Lleida, 21 de setembre de 2021

NO, SRA. SUBDIRECTORA.
EL SEU PROGRAMA NO HA ESTAT UN
ÈXIT !

En data 15/9/21 els sindicats representatius dins l'àmbit penitenciari presentem escrit sobre una sèrie de queixes en referència al PROGRAMA D'INSERCIÓ LABORAL ALS TALLERS PRODUCTIUS I DE FORMACIÓ OCUPACIONAL AL CENTRE OBERT DE LLEIDA.

En aquest escrit fem referència a les mancances estructurals, materials i humanes. A la frustració que senten els interns que s'han adherit al programa i a la sobrecàrrega laboral i també frustració que senten els treballadors del centre en relació a l'esmentat programa.

Incidim en les repercussions que ha tingut aquest i que s'han traduït en trencament de condemnes, regressions de grau, agressions entre interns, introducció d'objectes prohibits, augment de consum de tòxics, etc.

I, en definitiva, traslladem el malestar que aquest programa ha provocat en el sí del centre. Tant entre interns, com entre treballadors.

Tanmateix, sol·licitem s'informi per escrit a les forces sindicals sobre els esmentats incidents i sobre les mesures que es prendran per a corregir la situació i sobre si es continuarà amb el polèmic programa.

Arran d'aquesta denúncia sindical, el director convoca reunió amb els representants dels treballadors signants pel 17/9/21.

La reunió no va poder ser més decebedora.

Ni escolten, ni veuen, ni volen escoltar, ni volen veure.

Després d'una llarga i tediosa exposició de dades, estadístiques, factors de riscos dels interns, etc, la subdirectora de tractament manifesta:” EL PROGRAMA HA ESTAT UN ÈXIT I ENS PODEM PENJAR LA MEDALLA DE QUE AMB AIXÒ DEMOSTREM SER CAPAÇOS DE FER MÉS AMB MENYS”. I acte seguit demana als sindicats la unanimitat per a corroborar les seves paraules.

JA N'HI HA PROU DE TANTA FALSETAT I PANTOMIMA!!

NOSALTRES NO VOLEM MEDALLES!

Els sindicats li manifestem **QUE NO!** Que ni hi ha unanimitat, ni el programa ha estat un èxit.

No ha estat un èxit perquè hi ha interns que l'han volgut abandonar i no se'ls ha deixat. Contradient el punt 2 de la Normativa Aplicable que han signat en el document “COMPROMÍS CONDUCTUAL DE PARTICIPACIÓ COM A TREBALLADOR/A DEL TALLER PRODUCTIU DE RAÏMAT”. En aquest punt s'explicita textualment que el participant podrà causar baixa del taller productiu de Raïmat si és “desig exprés del beneficiari. Baixa voluntària”. Això no s'ha respectat.

I aquest pot ser un dels desencadenants d'alguns trencaments de condemna produïts per alguns interns. Interns als que s'ha dotat d'un tercer grau expressament per a que participin en un programa que més tard han volgut abandonar i no se'ls ha permès.

També han signat en l'esmentat document que es comprometien a no consumir tòxics. Apartat C, punt 6. El treballador es compromet a: “complir exhaustivament la prohibició de consumir qualsevol tipus de substància tòxica”. Hi ha casos de consums entre els participants en el programa i continuen en ell.

També hi ha interns que han protagonitzat incidents greus i no han causat baixa, que és una altra possibilitat explicitada al punt 2 de la Normativa Aplicable expressada en el document.

En fi. La direcció ens pren pel “pito el sereno”! A nosaltres, als interns i a la plantilla.

Els hi expliquem que el programa no ha estat un èxit. I no ho ha estat perquè no ha agradat a ningú. Ni a interns, ni a treballadors. Només ha agradat a qui l’ha inventat.

Nosaltres no volem cap medalla senyora subdirectora.

Tampoc volem fer més amb menys. Més aviat estem a favor de respectar els drets dels interns i dels treballadors. No de l’exploació d’uns i altres.

Que quedi clar: **“ESTEM A FAVOR DE LA INSERCIÓ LABORAL DELS INTERNS, DELS TALLERS PRODUCTIUS I DE LA FORMACIÓ OCUPACIONAL AL CENTRE OBERT DE LLEIDA”**.

Però no a càrrec dels drets dels interns i dels treballadors del centre.

El programa és un autèntic desastre. Per a començar, no s’ha sabut comunicar a l’equip de tractament les informacions més bàsiques sobre aquest. En la reunió s’evidencia que ni tan sols es sap si durarà l’estiu o es quedarà més enllà. Encara que aquesta incògnita s’ha encarregat d’aclarir-la la sra. subdirectora dient: **“ Mentre hagi places a Raimat (taller productiu) i al centre, el programa seguirà”** (molt assertiva ella).

La comunicació amb el seu propi equip s’ha demostrat que és totalment nul·la, reflectint així l’esclatxa insalvable que hi ha entre l’alt comandament i els comandaments intermedis i les bases. Com vol que així funcioni un programa de tractament?

Els interns es senten enganyats, ja que els hi han explicat una cosa en els centres de referència, però un cop arribats aquí s’han trobat que la realitat és una altra. No hi ha transparència. Els hi expliquen una cosa, els hi ensenyen un document i acaben signant un altre.

Hi ha un document que parla d’unes retribucions i un altre que parla d’unes altres, essent més difícil d’interpretar aquestes que la factura de la llum.

Demanem una nova reunió on assisteixi el C.I.R.E. i ens expliqui bé com són les esmentades retribucions que han de percebre els interns.

L'equip de tractament es troba desbordat i desconcertat amb les queixes d'uns interns, que es troben que els hi "han venut" una cosa i han comprat un altra ja que les retribucions econòmiques que reben no són les esperades.

Els funcionaris d'interior es troben superats, exhaustos,... La direcció ha estat capaç de deixar a un funcionari sol de servei amb unes càrregues de treball totalment inassolibles. Els nervis de tothom estan a flor de pell. Els dels interns i els dels treballadors.

Però per a la direcció el programa ha estat un èxit. Inaudit!

Tothom té dret a la promoció professional i sabem que hi ha qui només pensa en aquesta. Però no pot ser a qualsevol preu. La institució i el bé comú estan per sobre dels egos personals de cadascú.

Doni'ns mitjans i nosaltres posarem la nostra feina, la nostra voluntat i la nostra il·lusió,...

Acabin amb aquest programa que ens ha portat al límit de les nostres forces. No juguïn més amb la nostra salut ni amb la dignitat dels interns.

Demanam que tal i com expressa el Compromís Conductual de Participació signat pels interns el programa acabi als 4 mesos i aquest finalitzi definitivament i no es torni a repetir. **NO EN AQUESTES CONDICIONS.**

El centre no té les infraestructures necessàries per a implementar un programa així. No el podem assumir. Ni per dotació de personal, ni per les nostres obsoletes instal·lacions.

Els centres oberts de Catalunya de les nostres característiques disposen d'un número de funcionaris molt més ampli. Sense anar més lluny al centre obert de Tarragona hi ha 24 g.m.o. i al c.o. de Girona 30. Aquí, només 18. I allí no fan programes com aquest o com el C.I.M.O., també implementat a Lleida. Prou d'exploació laboral. Als interns i als treballadors!

Les treballadores i treballadors del c.o. Lleida demanam ser més valorats i reconeguts. Volem ser escoltats. Necessitem més recolzament i més empatia per part dels nostres superiors. Prou de mentides. Necessitem solucions reals, ja!

LA PLANTILLA DEL CENTRE OBERT DE LLEIDA DIU:

PROU!